

disse udenfor, men der er ogsaa god Grund til at gøre det, fordi særlige Kvalifikationer ere nødvendige for Stiftsprovsten, da de jo i mange Tilfælde skulle være forberedte paa at tage Biskoppernes Gerning op, og man kan jo ikke gøre Regning paa, at et Menighedsraad, som skal deltage i Valget til Besættelse af Embederne, skal have Øje for den Side af Sagen, de maa nærmest se paa deres eget Tarv. Maa jeg her over for det ærede Medlem for Storeheddinge (Svend Høgsbro), der talte særlig om det i hans Kreds liggende Stiftsprovstembede og navnlig ankede over Forholdene i Storeheddinge Landsogn, udtale — for saa vidt det ærede Medlem ikke allerede ved det, hvad han vel gør — at Landsognet snart vil blive skilt ud som et særligt Sogn, og saa vil den Sten jo være ryddet af Vejen. — Det ærede Medlem for Assens (Berntsen) drog stærkt til Følts mød en Brug af Stiftsmidlerne, som her er foreslaaet. Det ærede Medlem talte om, at Ministeren handlede noget af egen Magtfuldkommenhed, i alt Fald havde de tidligere Ministre gjort det, og denne vilde fortsætte. Den Brug af disse Midler, der her er foreslaaet, foreligger jo kun som et Forslag til Rigsdagen, om man ikke billiger, at Stiftsmidlerne skulle anvendes paa denne Maade, kan man jo vedtage noget andet — der er ingen, der har udtalt sig derimod, men ved dette Forslag er der hverken udtalt en Godkendelse eller en Misbilligelse deraf. Det er i øvrigt ikke længere et Stridspunkt. Ganske vist har det en Gang været et Stridspunkt, men det er det ikke mere; det er indført paa Finansloven, og der foreligger en udtrykkelig Bemyndigelse til at anvende Stiftsmidlerne paa den Maade, som sker, og den Bemyndigelse blev yderligere slaet fast, jeg tror, det var i 1895, da de moderate vare i Flertal; da vedtoges det at forhøje den Sum, der blev stillet til Ministeriets Raadighed, med 10,000 Kr., det blev yderligere slaet fast, at af Stiftsmidlerne maatte anvendes 10,000 Kr. ud over, hvad der hidtil var blevet anvendt. Desværre er Tallet aldrig blevet fyldt, der har ikke været Penge nok til at naa Grænsen, de 45,000 Kr.

Der er rejst Spørgsmaal om, at Tienden ved de gamle Kirker ogsaa skulde bruges til ny, altsaa i de Tilfælde, hvor der er Filial- eller Distriktskirker, om man ikke kunde paalægge Tienden at svare ogsaa Vedligeholdelsesudgifterne af disse. Det kunde være praktisk nok, det indrømmer jeg,

men man vil neppe komme godt derfra, idet Domstolene vilde gaa en imod. Der er nemlig blevet lagt den Pligt paa de nuværende Tiender, at den Kirke, der er henlagt under dem, skal holdes vel ved Magt, men en hel Del Nyopførte Distriktskirker kan man henregne herunder, og jeg tror derfor, at man maa gøre, som der her er foreslaaet, og henlægge Vedligeholdelsen til Bestyrelserne af disse Kirker. Kan det ærede Medlem eller andre finde en Modifikation af det foreslaaede, en heldigere Maade at ordne denne Sag paa, kunne vi jo tales ved derom, men jeg tror ikke, man kan gaa den Vej, det ærede Medlem har nævnt. Det ærede Medlem for Storeheddinge talte yderligere om Frimenighederne, men jeg tror ikke, han afkræftede de Vanskeligheder, jeg pegede paa, eller modbeviste, at de vare til Stede. Jeg skal derfor ikke følge det ærede Medlem paa dette Felt. Naar det ærede Medlem fremdrog, at Resolutionen af 23de August skulde være et Bevis paa, at man var i Færd med at anerkende disse Menigheder, tror jeg, han ser fejl paa den Resolution, men naar han ser saaledes paa den, kan jeg forstaa hans Misfornøjelse med denne Resolution, idet den jo saa langt fra giver, hvad han ønsker. Jeg har ikke rigtig kunnet forstaa, at man har været misfornøjet med den, fordi jeg anser den hele Ulempe, som man har bragt frem, for i Virkeligheden kun at være et Primærkespørgsmaal; men naar man gaar ud fra, at der skulde være givet Anerkendelse ved denne Resolution, saa forstaaer jeg godt, at den giver for lidt. Det giver den langt fra. Thi en Anerkendelse af Frimenigheder kan efter min Mening ikke ske paa anden Maade end ved Lov. Og Anerkendelsen maa bestaa i, at man anerkender disse Menigheders Embedsmænds Embedshandlinger som Folkekirkens. Det ærede Medlem nævnte Spørgsmaalet om, at man ved Altergang inden for Frimenigheden straks skulde have forbrudt sin Ret inden for Folkekirken. Det behøver jeg ikke at omtale videre; det har jeg allerede tidligere gjort — ikke ved denne Forhandling — men tidligere har jeg her i Rigsdagen udtalt mig forskellige Gange om det, og jeg mener ogsaa, at man der har handlet lovlig haardt fra Administrationens Side. Til det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) har jeg heller ikke meget at sige. Det ærede Medlem tog sig for at læse sin Tale op af Rigsdagstidenden delvis fra sidste Gang. Det ærede Medlem frister